

www.lubasz.archpoznan.org.pl lubasz@archpoznan.org.pl
MIESIĘCZNIK PARAFII NARODZENIA NMP W LUBASZU • STYCZEŃ 2001 R. • NR 2

JEDEN ROK ŻYCIA

to jest:

12 miesięcy

52 tygodni

365 dni

8760 godzin

525600 minut

31536000 sekund

TO JEST DAR

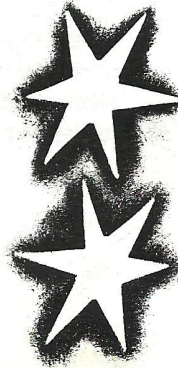
CO Z NIM ZROBIĘ ?!

pytam:

CO MI PRZYNIESIE?

czy pytam:

CO JA PRZYNIOSEŃ BOGU
I LUDZIOM W ROKU, KTÓRY
NIE WRÓCI !!!

Kochani nasi Parafianie

„Jak mnie posłał Ojciec i ja was posyłam”

Tym rozkazem Chrystusa objęty jest cały świat, cały Nasz kraj i cała tutejsza parafia. Od Boga i Chrystusa poprzez Papieża i Biskupa spoczywa na kapłanie duszpasterska władza: kapłańska, duszpasterska i nauczycielska. Obdarzył mnie Kościół tą władzą, bym mógł ważnie i godnie w tym kościele parafialnym Sanktuarium Matki Bożej Królowej Rodzin sprawować sakramenty święte dla dobra Waszych dusz, bym mógł, nauczać i pożytecznie kierować Waszymi duszami ku chwale Boga, ku zbawieniu Waszemu i mojemu własnemu.

Chwała Boża, zbawienie Waszych dusz i mojej duszy kapłańskiej – oto cel mojej pracy i naszych duszpasterskich wyników, cel, dla którego tu przyszedłem.

W tej rodzinie Chrystusowej, chcę być dla Was, ojcem, duszpasterzem i bratem. Dlatego z radością a zarazem ze zrozumiałym uczuciem lęku i bojaźni Bożej, wszedłem w granice tej parafii, by odtąd aż do odwołania być pracowitym rolnikiem, oraczem i siewcą tej Chrystusowej winnicy.

Przynoszę Wam moją wiedzę teologiczną, moją kapłańską władzę, moje zdolności i siły, mój kapłański zapał i poświęcenie mojego życia na służbę Bogu i ludziom. Przychodzę z dobrą wolą, ze szczerym pragnieniem pracy dla dobra tej parafii. Dokonano wielkiego dzieła, ale jest jeszcze wiele do zrobienia, by kontynuować dzieło zapoczątkowane przez księdza kanonika Jerzego, niezapomnianego, mojego poprzednika, pozostającego w Waszej wdzięczności i sercach.

Tej pracy nie podolają słabe serca Waszych duszpasterzy. Tu potrzeba i Waszych rąk, Waszych myśli, rad i Waszych serc. Chciałbym, aby nasza praca była również radosna i przyjazna jak powitania za które jeszcze raz serdecznie dziękuję. Liczę na Waszą szlachetną pomoc i dobrą wolę. Wierzę, że w kapłańskiej pracy nigdy nie poczuje się osamotniony, nie zostanie opuszczony. Mam również nadzieję, że i sam Chrystus, Najwyższy Kapłan, Gospodarz tej parafii nie zostanie opuszczony, zapomniany. Wierzę, że pozostaniecie zawsze przy Jego boku, w cieniu Jego ołtarza i tabernakulum. Zakończył się czas wielkich powitań i pożegnań. Teraz nastał czas mrówczej pracy. W poczuciu moich obowiązków względem Boga, względem całej Parafii, pragnę Was wszystkich i siebie oddać pod opiekę Tej, która patronuje tej parafii – Maryi, „...której cześć chcemy rozgłaszać tutaj na północy diecezji”. „ Pod Twoją obronę...”

Ks. Proboszcz Symplicjusz Nowak

Patron Miesiąca

Agnieszka – święta męczennica. Została umęczona podczas krwawych prześladowań za cesarza Dioklecjana, około roku 304 w wieku trzynastu lat i stała się jedną z najbardziej znanych i najświętrzych męczenniczek rzymskich.

Opis jej męki pochodzi z V wieku i obecnie nie jest uważany za całkowicie wiarygodny. O jej rękę podobno rywalizowało wielu zalotników, a wśród nich młody rzymski szlachcic, oczarowany jej wielką urodą. Ona jednak odrzuciła wszystkich, mówiąc, że wybrała Małżonka, którego nie potrafią zobaczyć oczy śmiertelnika. Zalotnicy, chcąc złamać jej upór oskarżyli ją, że jest chrześcijanką. Doprowadzona przed sędziego, nie uległa ani łagodnym namowom, ani groźbom. Rozniecono ogień, przyniesiono narzędzia tortur, ale ona przyglądała się temu z niewzruszonym spokojem. Wobec tego odesłano ją do domu publicznego, ale jej postać budziła taki szacunek, że żaden z grzeszników nie śmiał zbliżyć się do niej. Jeden z odważniejszych został nagle pogrążony ślepotą i upadł w konwulsjach. Młoda święta wyszła z tego domu niepokalana i nadal była czystą małżonką Chrystusa. Ale znów zaczęto podburzać sędziego i bohaterska dziewica została skazana na ścięcie. Pochowano ją przy Via Nomentana, a cesarz Konstantyn wybudował bazylikę ku jej czci. Jest patronką panien i dziewczec.

Symbole: Baranek i gołębicą oraz dwie korony. Kość słoniowa symbolizuje jej siłę moralną, a stos i miecz to atrybuty jej męczeńskiej śmierci.

Tomasz z Akwinu – święty. Urodzony około roku 1226 był synem hrabiego Akwinu, Landulfa. Gdy św. Tomasz miał pięć lat, ojciec umieścił go pod opieką benedyktynów na Monte Cassino. Nauczyciele byli zadziwieni jego postępami w nauce. Kiedy osiągnął wiek, w którym mógł decydować o swojej przyszłości, wyrzekł się świata doczesnego i postanowił wstąpić do zakonu św. Dominika, mimo niechęci rodziny. W roku 1243 mając siedemnaście lat został dominikaninem w Neapolu. Niektórzy członkowie jego rodziny przeszło dwa lata robili wszystko, aby złamać jego upór. Jednak św. Tomasz wytrwał w swym powołaniu i odzyskawszy wolność w 1245 roku udał się na dalsze studia do Paryża i Kolonii, gdzie był uczniem św. Alberta. W wieku dwudziestu dwóch lat zaczął wykładać w Kolonii. Po czterech latach został wysłany do Paryża, gdzie uzyskał święcenia kapłańskie. Po powrocie do Włoch 1272 roku, na zlecenie kapituły z Florencji zorganizował w Neapolu teologiczne studium generalne. W dwa lata później papież Grzegorz X wysłał go na sobór do Lyonu, lecz zmarł w drodze w opactwie Fasanuowa. Był nie tylko świętobliwym mężem, ale przede wszystkim wielkim myślicielem, autorem wybitnych dzieł teologicznych i filozoficznych. Kanonizował go w 1323 roku papież Jan XXII. Jest patronem filozofów, księgarzy, studentów, teologów i uczniów.

Symbole: Przedstawiany jest na tle Chrystusa w aureoli .

Jego atrybuty to: gołąb, infuła u stóp, księga i pióro w rękach, słońce lub płomień na sercu, kielich oraz lilia.

p. Alina

**Przyszła czas, aby każdy z nas zadał sobie pytanie:
Jak przeżyłem Rok Jubileuszowy-
-rok pełen łaski od Pana?**

Miniony rok był bogaty w wydarzenia dla całej parafii, a także dla mojej rodziny.

Był to czas wielkiego oczekiwania, okres wzmożonych prac. Prac związanych z porządkowaniem, upiększaniem świątyni i placu koronacyjnego, a także prac nad sobą. Dzięki takim ludziom, jakich Maryja postawiła nam na drodze życia jak ks. kanonika Jerzy Kędziński, ks. Grzegorz Gałkowski i ks. Kszysztof Szczepański, mogliśmy przygotować się duchowo do dnia, który był uwiecznieniem pracy poprzez Nowenny, spotkania modlitewne i Misje św.

Z perspektywy minionego czasu dopiero zauważam, że choroba i cierpienie ks. Jerzego była całością naszej wspólnej modlitwy i perłami na skronie Maryi, które założył 3 września. Często odwiedzałem w szpitalu ks. Jerzego i podczas rozmów mówił, że jest spokojny o przygotowania do koronacji bo Maryja dała mu takich kapłanów, że może im zaufać i powierzyć wszystkie prace.

W listopadzie 1990 r. ksiądz Jerzy udzielił chrztu świętego mojej córce, Monice i od tamtej pory ciągle pytał się o nią, a gdy już podrosła przechodząc, zawsze miał miłe słowo i żartobliwie ciągał ją za warkocze. Wielkim wyróżnieniem było dla Moniki i mojej rodziny, gdy oznajmił, że Monika będzie niosła kwiaty podczas koronacji. Synek, który w minionym roku zaczął edukację w pierwszej klasie Szkoły Podstawowej, został ministrantem.

Po koronacji w szpitalu w Czarnkowie, podczas odwiedzin oznajmił mi, że życzeniem Jego jest abym został Nadzwyczajnym Szafarzem Komunii św.

Długo zastanawiałem się nad tą decyzją. Wypełniając Jego życzenie w trzy miesiące po koronacji 3.12.2000r. zostałem Nadzwyczajnym Szafarzem Komunii św. Posługę tę chcę pełnić gorliwie i nabożnie, by przyczyniła się do wzrostu pobożności eucharystycznej, szczególnie osób chorych i w podeszłym wieku.

Mam nadzieję, że choroba i cierpienie ks. Jerzego oraz koronacja Naszej Pani Lubaskiej przyniesie owoce duchowe dla nas wszystkich, umiejmy dostrzegać i gromadzić je w swych sercach.

p. Wojciech S.

Rok 2000 w moim życiu i zapewne w życiu każdego z nas, zapisał się na stałe w naszej pamięci i zapadł głęboko w sercach. Osobiście jestem nadal pod wpływem wydarzeń tych radosnych, pięknych i niecodziennych jak i tych bardzo smutnych i przygnębiających chwil. Ubogacona w duchu kapłanów, którzy potrafili dotrzeć do najgłębszych zakamarków mego serca. Odbieram inaczej życie, które nabrało dla mnie nowych wartości. Kontynuacja tego co rozpoczął nasz kochany ks. kanonik Jerzy Kędziński, jest moim osobistym zamierzeniem i proszę Boga bym wytrwała i dawała jak najlepsze świadectwo jako matka, żona i parafianka.

p. Anna S

Minął rok 2000, Rok Jubileuszowy, jaki był, co mi dał ?

Był rokiem wielu przeżyć duchowych. Pozwoliły abym cieszyła się z tych radosnych chwil, dał mi umocnienie wiary, a także smutku z powodu choroby i śmierci osoby bliskiej – ks. Jerzego. Był rokiem, który z powodu Koronacji Obrazu Matki Bożej Królowej Rodzin bardzo długo będę pamiętała.

Oby 2001 rok był podobny.

Agnieszka 11 lat

Artykuł napisały
Marta i Natalia

**KALENDARIUM OBCHODÓW WIELKIEGO
JUBILEUSZU W SANKTUARIUM
MATKI BOSKIEJ KRÓLOWEJ RODZIN**

9 stycznia o godz. 15.00 Odbyło się uroczyste otwarcie drzwi w Kościele Jubileuszowym w Sanktuarium Matki Boskiej Królowej Rodzin w Lubaszcu. Otwarcia tego dokonał wikariusz biskupi ks. Stefan Schudy z udziałem kapłanów dekanatu Czarnkowskiego i Wronieckiego.

W styczniu wydane zostały widokówki o Sanktuarium i Lubaszcu-10 tysięcy sztuk, aby jak najbardziej rozślawić naszą miejscowość i okolice.

Od stycznia do kwietnia włącznie księża wikariusze wyjeżdżają do sąsiednich parafii z kazaniem maryjnymi przybliżając wiernym Nasze Sanktuarium i zapraszając ich na Koronację.

Od 22 do 29 stycznia ksiądz Grzegorz Gałkowski wraz z parafianami udaje się do Rzymu na pielgrzymkę Jubileuszową. Podczas tej niezapomnianej audiencji ksiądz Grzegorz prosi Ojca Świętego o błogosławieństwo dla całej parafii i o siły oraz łaski potrzebne w trakcie przygotowań związanych ze zbliżającą się Koronacją Cudownego Obrazu Matki Boskiej Królowej Rodzin.

11 luty- Światowy Dzień Chorych. W naszym sanktuarium o godz.11.00 odbyła się msza święta z licznym udziałem wiernych. Tej przynajświętszej Eucharystii przewodniczył wikariusz biskupi ks. Stefan Schudy, homilie wygłosił ks. Stanisław Witek.

W miesiącu lutym ks. kan. Jerzy Kędziński wraz z wikariuszami odwiedzają mieszkańców poszczególnych wiosek na wspólnych zebraniach, których celem jest jak najlepsze przygotowanie całej parafii do Uroczystości Koronacyjnych.

Środa Popielcowa rozpoczęła Wielki Post w Roku Jubileuszowym. W tym czasie nasze Sanktuarium nawiedzili księża, katecheci i katechetki z Wronek, Sierakowa, Romanowa Dolnego oraz z Szamotuł i Rogoźna.

19 marca. W tym dniu Kościół obchodzi wspomnienie św. Józefa. W naszym sanktuarium miało miejsce spotkanie mężczyzn z dekanatów wronieckiego i czarnkowskiego. Mszę świętą odprawił i homilię wygłosił ks. Bogdan Czesz.

29 marca. Tragicznemu wypadkowi samochodowemu ulega ks. Prałat Aleksy Staszewski. Kilka dni później umiera w szpitalu w Pile. Uroczystości pogrzebowe odbyły się w rodzinnych Gębicach.

13 kwietnia. Ulicami Lubasza wyrusza procesja wiernych uczestniczących w Drodze Krzyżowej. Uroczystości przewodniczy ks. Biskup Grzegorz Balcerek.

Wielki Czwartek. Młodzież lubaska wystawiła Misterium Męki pańskiej.

W Wielką Sobotę wieczorem odchodzi do Pana Siostra Jokunda.

I Święto Wielkanocne-imieniny Ks. Proboszcza. Łzy i wielkie wzruszenie ks. Kanonika.

Od 26 kwietnia do 2 maja udaje się do Wiecznego Miasta Rzymu z drugą już pielgrzymką Jubileuszową z naszej parafii ksiądz Krzysztof.

6 maja w sobotę w naszym sanktuarium gościmy młodzież z Parafii Sieraków, Chojno, Czarnków, Pniewy, Połajewo na modlitewnym czuwaniu. O północy pasterka maryjna. Przewodniczył jej ks. Adam Prozorowski z Poznania.

12 maja w sobotę oraz 13 maja o godz. 10.00 odbyła się msza święta z udziałem dzieci pierwszo komunijnych.

16 maja udaje się do Częstochowy i Kalisza pielgrzymka autokarowa.

18 maja. 80 Rocznica urodzin Ojca Świętego. Młodzież przygotowała na tę okazję inscenizację z życia papieża Jana Pawła II.

Maj poświęcony Matce Bożej- przy figurach i krzyżach znajdujących się na terenie naszej parafii odprawiane są nabożeństwa majowe z udziałem mieszkańców poszczególnych wiosek. Udział w nich bierze także młodzież i ministranci wraz z księżmi i siostrą Joelą podążając często na rowerach na te spotkania modlitewne.

22 maja. Tego dnia zmarł nagle pan organista Zbigniew Kijek.

26 maja. Dzień Matki-gościmy ma mszy świętej pielgrzymów z Sierakowa, Czarnkowa.. Mszę świętą dopełnia uroczysta adoracja z udziałem Matek Żywego Różańca i młodzieży.

29 maja. W tym dniu miała miejsce druga operacja księdza proboszcza w klinice onkologii w Poznaniu.

3 czerwca Dzieci pierwszokomunijne dekanatu wronieckiego przybywają do Lubasza, aby pokłonić się Matce Najświętszej.

11 czerwca. I święto Zesłania Ducha Świętego. Msza święta dla rolników, którą celebrował ks. Prof. Bogdan Poniży.

12 czerwiec. II święto Matki Kościoła-pielgrzymka matek z Czarnkowa do sanktuarium, lubaskiego. Uroczystością przewodniczy ks. Rektor ASD w Poznaniu Tadeusz Karkosz.

19 czerwca. Ksiądz Krzysztof wyjeżdża z młodzieżą do Lednicy na noc czuwania przed Zesłaniem Ducha Świętego.

22 czerwiec. Boże Ciało.

27 czerwiec obchody Uroczystości Jubileuszowych w Poznaniu.

Wakacje! Ks. Krzysztof jedzie z ministrantami do Zakopanego. Ksiądz Grzegorz wraz z dziećmi i młodzieżą udają się do Sierakowa.

Przygotowania do koronacji.

Od 12 sierpnia do dnia 1 września ksiądz proboszcz Jerzy zмага się ze swoją chorobą w szpitalu.

19 sierpnia. Tego dnia rozpoczęły się misje święte prowadzone przez księży Filipinów z Gostynia.

21 sierpień. W Lubaszcu gości Radio Maryja katolicka rozgłośnia z Torunia. Uroczystej mszy świętej przewodniczy ks. Prof. Marian Wolniewicz i O. Jan Mikrut z Torunia.

2 wrzesień. Występ zespołu Arka Noego.

3 wrzesień. Uroczystość Koronacji Cudownego Obrazu Matki Boskiej Królowej Rodzin. Mszy świętej przewodniczył ksiądz Arcybiskup Poznański Juliusz Paetz. Moc wrażeń i głębokie wzruszenia płynące z przeżycia tego historycznego wydarzenia jeszcze do dziś rozbrzmiewają w nas przyspieszonym biciem naszych serc.

16 wrzesień Diecezjalny Dzień Chorych w Lubaszcu. Mszę świętą celebryje ks. Bp. Grzegorz Balcerek. Miejscowa młodzież w tym dniu

wystawia także inscenizację przypowieści „O synu marnotrawnym” na podstawie ewangelii według Świętego Łukasza.

5 listopad. Msza święta Hubertowska celebrowana przez ks. Bp. Grzegorza Balcerka.

3 grudnia. Msza święta Jubileuszowa z udziałem działaczy sportowych i samych sportowców w lubaskim kościele. Mszy świętej przewodniczy ks. Mariusz Matecki diecezjalny duszpasterz sportu. Na zakończenie Liturgii słowa podziękowania w imieniu wszystkich sportowców na ręce duszpasterzy skierował Paweł Janas były piłkarz.

W Niedziele 17 grudnia wczesnym rankiem ze szpitala z Poznania przyszła straszna wiadomość. W słuchawce telefonicznej ksiądz Grzegorz usłyszał słowa: „Ksiądz kanonik Jerzy Kędzierski nie żyje”. Cała parafia pogrążyła się w głębokiej żałobie. Smutek zapanował w sercach wielu parafian.

Wtorek 19 grudnia pogrzeb śp. Ks. Kanonika Jerzego Kędzierskiego. Uroczystościom pogrzebowym przewodniczy ksiądz Arcybiskup Juliusz Paetz. Trumna ze zwłokami Ś.P. księdza Jerzego spoczęła na cmentarzu parafialnym tuż obok kościoła.

W Niedziele 23 grudnia. Kolejna smutna wiadomość. Siostra Specjoza „dobry, pełen miłości, pokory i oddania duch tej parafii” odszedł do Pana po wieczną nagrodę.

„Spieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą”

W poniedziałek 24 grudnia uroczystość Bożego Narodzenia. Radość z Narodzenia się Syna Człowieczego jest jednocześnie przepełniona smutkiem po stracie bliskich naszemu sercu. Tak wielu członków naszych rodzin nie zasiądzie już tego roku do wspólnego z nami stołu wigilijnego. I tylko świeca, znak obecności nowonarodzonego Jezusa Chrystusa i symbol wielkiej nadziei pozwala wam ze spokojem patrzeć w przyszłość bez obaw.

JEZU UFAMY TOBIE!

MARIUSZ A. ZANDON

Droga kapłana

Uśmiechłeś się,
Krótko powiedziałeś
Bóg mnie przysłał
A Ty, wolę uznałeś.

Szeptaleś przez kraty,
Głośno śpiewałeś.
Kłęczałeś przed Matką,
Bo Ją kochałeś.

Byłeś w świątyni,
Uczyłeś słów Pana.
Kochałeś każdego -
Sercem kapłana

A teraz w cieniu
Lipy, kościoła
Słuchasz modlitw
Co płyną dookoła.

Wędrówka skończona
Po łąz padole.
Białe kwiaty złożone,
Jak obrus na stole.

A nasze myśli
Nasze wspomnienia
Są smutne, z nadzieją
Do zobaczenia.

Wiersz poświęcony pamięci
Śp. Ks. Kanonika Jerzego Kędzierskiego.

Sławomir Łapawa.

Jak Odnaleźć Przyjaźń – cd.

Podczas rekolekcji dla młodzieży w Otorowie koło Pniew, każda z grup otrzymała hasło, na podstawie którego miała przygotować między innymi: definicję, piosenkę, wzór oraz wiersz. Jednym z zadanych tematów był **Pokój**.

Chciałybyśmy przytoczyć jego definicję. **Pokój** - to stan, który jest kiedy istnieją: jedność, sprawiedliwość, braterstwo, prawda, poczucie odpowiedzialności, przebaczenie ludzi, z tego zaś największa jest **Miłość**.

Pokój rodzi: bezpieczeństwo, przyjaźń, radość, spokój ducha, opanowanie.

Pokój jest potrzebny by być szczęśliwym by móc się rozwijać i odkrywać siebie.

Nie wskazane dla pokoju to: pycha, zazdrość, chciwość i nienawiść.

A właśnie taki wzór wymyśliliśmy:

$\text{Pokój} = \text{Jedność} + (\text{Sprawiedliwość} + \text{Braterstwo} + \text{Wolność}) - (\text{Złość} + \text{Nienawiść} + \text{Pycha} + \text{Zazdrość}) < \text{Miłość}$.

Spiwaliśmy również ułożone przez nas piosenki:

Pokój tu – wykrzykuj to z radością

Pokój tu – potrzebny jest

Pokój tu – on wolność daje nam

Pokój tu – on łączy nas

Gdy Jego pokój ogarnia mnie

W sercu radość mam

Przed nim tańczyć będę

On dla mnie w sercu swym miejsce ma

Czeka wciąż więc pobiegnę tam

Pokój tu

Przytoczymy także wiersz:

Pokój ludziom dobrej woli
Bożym darem dla tej ziemi
Pokój nieśmy na cały świat
By jednoczył wszystkich nas.

My jesteśmy solą ziemi,
którą obrał sobie Bóg
Więc szanujmy się nawzajem
Niosąc pokój do Jego stóp.

Mamy nadzieję, że dzięki tym hasłom bardziej zrozumiemy słowo **Pokój**, a w naszych sercach będzie panował pokój ducha, gdyż ten kto go ma w sobie otrzymuje wiele łask od Boga.

Marta i Kasia

Śpiewajmy Panu

1. Dotknął mnie dziś Pan
I radość ogromną w sercu mam
Z tej radości chcę śpiewać i klaskać w dłonie swe.

Ref. Więc wszyscy razem chwalmy Go
Za to, że trzyma nas ręką swą.
Więc wszyscy razem chwalmy Go
Za to, że trzyma nas ręką swą.

2. Będę tańczył przed Twoim tronem i oddam Tobie chwałę
I nic już nie zamknie mi ust.
Żaden mur i żadna ściana,
Największa nawet tama,
Już nic nie zatrzyma mnie już
Będę tańczył ...

3. Spotkamy Maryję ...

1. Spotkamy Maryję pewnego dnia
Spotkamy Maryję twarzą w twarz
Spotkamy Maryję pewnego dnia
Spotkamy Maryję twarzą w twarz

2. Spotkamy Jezusa pewnego dnia
Spotkamy Jezusa twarzą w twarz
Spotkamy Jezusa pewnego dnia
Spotkamy Jezusa twarzą w twarz

3. Spotkamy się w niebie pewnego dnia
Spotkamy się w niebie twarzą w twarz
Spotkamy się w niebie pewnego dnia
Spotkamy się w niebie twarzą w twarz

Kasia i Małgosia

CHRZTY

Paulina Janc
Miłosz Krzysztof Gruchała
Daria Krepuła

ZMARLI

Marianna Madaj – Bzowo
Henryk Kazimierz Eksner – Lubasz
Marta Chwarścianek (S.S. Specjoza) – Lubasz
Bronisław Graj – Kruteczek
Jan Faferek – Wieleń
Aleksandra Ciesiółka – Sławienko
Maria Stróżyńska – Lubasz
Hildegarda Stróżyńska – Jędrzejewo
Helena Nowak (Mama ks. Proboszcza) – Lubasz

Od 4 lutego następuje zmiana godzin odprawiania Mszy św.
Następujący porządek w Niedzielę będzie:
7:30, 9:30, 11:30, 16:00

W Kruczu 9:00
W Jędrzejewie 10:30

Młodzież swoje spotkania biblijne ma w piątek o godz. 19:00
Dzieci spotykają się w sobotę 10:00. Wszystkich gorąco
zapraszamy

